

27. А Иисусъ погледи^ж на тѣхъ и каза : У человѣцы-тѣ е не-вѣзмо^{жно} ; но не у Бога ; защото у Бога всичко е вѣзмо^{жно}.

28. И начен^ж Петръ да му говори : Ето, ный оставихъ всичко и послѣдувахъ тебе.

29. А Иисусъ отвѣща и рече : Истин^ж ви казувамъ : Нѣма ни единъ който да е оставилъ кѫшъ, или братія, или сестры, или бащъ, или майкъ, или жен^ж, или чада, или нивя, заради мене и за евангелие-то,

30. И да не земе стократно сега на това врѣме, кѫшя, и братія, и сестры, и майки, и чада, и нивя, наедно съ гоненія, и въ идущія вѣкъ животъ вѣченъ.

31. Мнозина обаче първи ще бѫдатъ послѣдни, и послѣдни-тѣ първи.

32. А когато бѣхъ въ пѣть-тѣ на вѣзлѣзуваніе-то си въ Йерусалимъ, Иисусъ вървѣше прѣдъ тѣхъ, а тѣ ся чудяхъ, и като вървѣхъ подирѣ му бѣхъ на страхъ. И като прибра дванадесетъ-тѣ, той пакъ начен^ж да имъ казува това което имаше да му ся случи :

33. Ето, ный вѣзлѣзувамъ въ Йерусалимъ, и Сынъ человѣческий ще бѫде прѣдаденъ на първосвященици-тѣ и на книжници-тѣ, и ще го осаждять на смърть, и ще го прѣдаджать на язычници-тѣ ;

34. И ще му ся поругаїжть, и ще го бїїжть, и ще го заплюїжть, и ще го убїїжть, и въ третій денъ ще вѣскръсне.

35. И идуватъ при него Іаковъ и Іоанъ, синове-тѣ Зеведееви, и казуватъ : Учителю, искали да ни сторишъ каквото *ти* попросимъ.

36. А той имъ рече : Що искате да ви сторіж ?

37. А тѣ му рекохъ : Дай ни да сѣднемъ единъ отъ десно и единъ отъ лѣво до тебе въ славѣ-тѣ ти.

38. А Иисусъ имъ рече : Не знаете що просите ; можете ли да піете чашѣ-тѣ, којкто азъ піїж, и да ся кръстите съ кръщеніе-то, съ което ся азъ кръщавамъ ?

39. Тѣ му рекохъ : Можемъ. А Иисусъ имъ рече : Чашѣ-тѣ, којкто азъ піїж, ще піете, и съ кръщеніе-то, съ което ся азъ кръщавамъ, ще ся кръстите ;